

Den 09-09, 2014

Opfølgingsbrev til brev af den 27-08, 2014:

Manu Sareen,
Minister for Børn, Ligestilling, Integration og Sociale Forhold

Som opfølgning på min henvendelse af den 27-08, 2014 til Minister Manu Sareen omkring de "Huller" der opleves i Servicelovens § 32, tillader jeg mig endnu engang at kontakte ministeren samt de relevante politikere, med nye oplysninger der lige er kommet mig i hænde.

Det er med meget stor bekymring, at vi indenfor et kort tidsinterval (uger) oplever at nogle af landets kommuner systematisk nedlukker dokumenterede og velfungerende hjemmetræningsordninger.

Det handler om familier der har trænet deres børn over tid og hvor det løbende er dokumenteret at barnet/børnene profiterer af deres træning.

Kommunernes begrundelse for at nedlukke en hjemmetræning kan fx lyde på følgende argumenter:
"En forvaltning finder nu efter år ikke en tilfredsstillende udfyldelse fra familiens side omkring Tids- og Faseplan. En forvaltning mener, at den forældre der træner opfylder nu pludselig ikke træningen og derved barnets behov. En anden forvaltningen mener, at barnet ikke har rykket sig nok, efter deres mening skal barnet rykke sig hurtigere (Selvom det ikke lige er det som loven beskriver) En kommunen vurderer nu, at de træningsmetoder som de selv har bevilliget, nu pludseligt ikke er gode nok ol."

Desværre må vi konstatere at de tilbud som de respektive kommuner herefter tilbyder barnet og familien, er tilbud som barnet i nogle tilfælde uden succes har været ude i, eller det er tilbud som familien tidligere har valgt fra da de valgte hjemmetræningen til. Der kan være tale om at kommunen skal købe sig ind i et tilbud mange kilometer fra barnets bopæl.

Under alle omstændigheder er fakta, at disse kommunale tilbud ikke kan opfylde den individuelle og intensive træning som en familie har valgt at give deres barn via en hjemmetræningsordning.

Når nogle af landets kommuner udover deres beslutning om at reducere drastisk i en forældres kompensation af tabt arbejdsfortjeneste, (ud fra principper og deres fortolkning af undervisningsloven)

Efter nedlæggelse af Ankenævnene, hvor alle klager vedrørende Servicelovens § 32 nu bliver behandlet ved Ankestyrelsen i Aalborg, da må vi desværre konstatere, at modsat før, så bliver så godt som alle afgørelser nu udlagt som principalsager til fordel for kommunerne.

Det er uhyre foruroligende, at vi mere og mere oplever hvorledes landets kommuner ud fra manglende indsigt, manglende vilje og værst af alt ud fra egne principper udhuler en lov som mange børn og derved også vores samfund på sigt har gavn af.

Jeg beder virkelig vores minister og folketingets relevante politikere, om med stor alvor at se på og tage hånd om det her fremlagte og lytte til de familier der på alle områder ønsker det bedste for deres børns fremtid.

Med venlig hilsen

Socialrådgiver

Caia Rehna Davida

Margrethehaven 1

4681 Herfølge